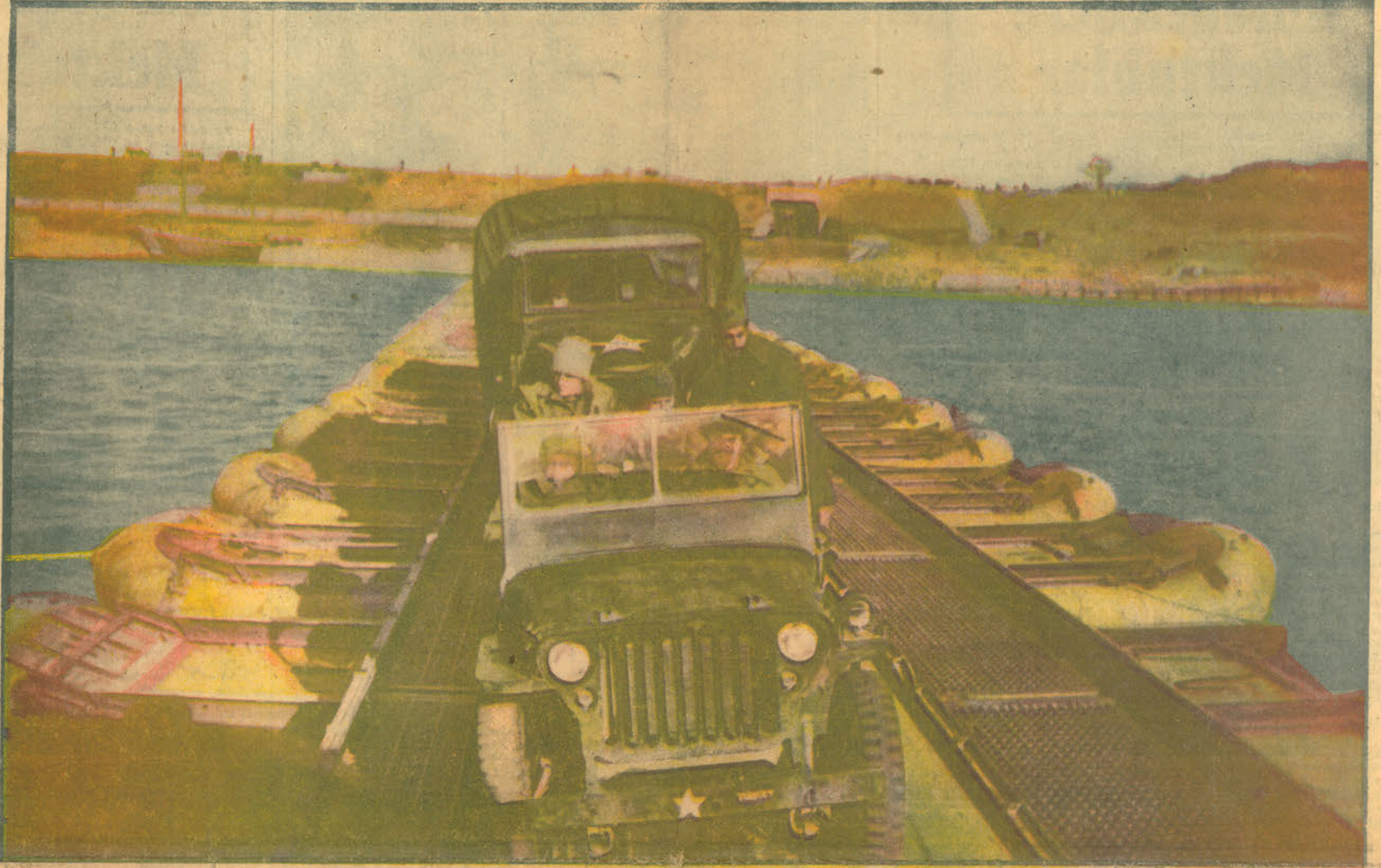

Sanlı Savaş Birliğimiz Taedong nehri üzerinde tombazlarla kurulan bir köprüyü geçerken

“Manevrada Bile Bu Kadar Neşeli Subaylar Görmedim,,

«En ağır tanklarla mücehhez düşman kuvvetleri şimdi karşımızda, bir kaç mil ötede... Etrafımızdaki bütün dağlar alev alev yanıyor. Yangın bombaları ormanları tutuşturmuş. Gök kıpkızıl.. Bu soğukta alevleri görerek gözlerimizle ısınıyoruz.»

(Kore Harb Muhabirimiz Faruk Fenik Yazıyor)

Korede bir yer — Uykuyu unuttu bir hayli oluyor. Kaç gündür gözümüzü bile kırptığımız yok. Düşmanla daima onun burunayız! Etrafımızdaki bütün dağlar alev alev yanıyor. Yangın bombaları ormanları tutuşturmuş. Gök kıpkızıl! Bu soğukta alevleri görerek gözümüzle ısınıyoruz.

En ağır tanklarla mücehhez düşman kuvvetleri şimdi karşımızda, bir kaç mil ötede... Buna rağmen bütün birlik bir tek insanmış gibi kılıcı kıpırdatmıyor. İşte onlardan üçü: Üstegmen Lâti Gökten, Kemal İyison, Halûk Özada. Onların yanındayım. Soğukkanlılıklarını muhafaza ediyorlar. Hesi birden: «Buraya eğilmeğe değil, harbetmeğe geldik! Kudret miktarda değil yürekte» diyorlar.

Burası er meydanıdır. Burada an cak erler dövüşür... Bir avuc kahramanla dünyayı titrettiğimiz günleri unutmamak.

Biz böyle konuşurken yanımızda üçteğmen İbrahim Taylan, Medid Tekirgöl ve Senkardes geldiler... Hesosinin de yüzü güliyordu.

Manevrada bile bu kadar neşeli subaylar görmemişim. Birleşmiş Milletler askerlerinin şımarıklığı o kadar açmazken bizim aslanlar düşmanın 5 mil karşısında yanık yanık Anadolu türkleri söylüyorlardı...

Kulaklarımız artık top seslerine aşamaklılı alıstı. Mermiler 100 mizden geçiyor.

İnsan ölüme yakınlaştıkça ölümlü kanaksıyor... Artık ölmek diye bir şey düşünmüyoruz. Yaşamak k... ar ölmek de viz geliyor.

Mitralyöz kursunları vınlayarak etrafımızda ucuşuyorlar. Yanımızda topçu ölçme gedikli üstçavuş İbrahim Kaya var.

— Ne olur Fenik Bey, diyor. Memlekete bir haber ulaştırabilirsen karıma iki çift sözüm var. Onu da ulaştır.

«Mermi yağmurlarının altında bu gedikli çavuşun istediği ne olabilir?» diye düşünüyör ve sonra «Emret aslan! Senin isteğini ulaştırımayıp da kimin isteğini ulaştıracağım?» diyor.

Yanına yaklaşıyor. Etrafımıza düşen havan parçaları bize tesir etmesin diye bir kulura koyuyoruz.

— Karımın ismi Fatma'dır, diyor. Edirne'de Tuzcumurad mahallesinde Hamdibey sokak 3 numarada oturur. Bugünlerde bir çocu-

Kızların çembereğini yaran kahramanlarımızdan bir grup Pyongyang'a vassı oldukları anda

muza çıkacaktı. Elen gelmeden çocuğun ismini ümid olarak koymuş-tum.

Ekekek olursa, adını Timuçin koy-sunlar. Ümid göbek adı olarak ka-sın.

Eğer kız olursa, göbek adı Timu-çin olsun! Unutma emi... Unutur-san baturım kalır.

Böyle bir kahramanın çocuğuna Timuçin adı ne güzel de yaraşa-caktır.

İnşallah İbrahim Kayanın bir er-kek çocuğu olmuştur ve adını Ti-muçin Kaya diye nüfusa kaydettir-

mişlerdir. Ve inşallah o-la babam gibi kah-raman olur ve Türk tarihine za-ferler kazandırır.

Artık ne Ankara radyosu kaldı ne de posta... Tamamen cephe-de-yiz... Omrümüzü siperlerde geçi-yor.

Toprağın içinde tek kişilik asker çadırlarının altında barınıyoruz. Bir kaç demet mısır koçanı veya çeltik sarı bulabilirsek dünyanın en bahtiyar insanlarıyız!

Bir zamanlar pantolonlarımızı, ceketlerimizi çıkararak yastık yap-

komünist Çinlilerle değil, kışla da harbediyoruz.

Bir haftadanberi ayakta kalabili-riz. Artık yepyeni bir harbin içinde-yiz. Karşımızda 200 bin kızıl Çinli kuvvet var.

Kore çapucularıyla değil, munta-zam bir ordu ile harbediyoruz. Al-lah bizim aslanlara kuvvet versin! Yüzümüzü yıkayamayalı bir hay-li oluyor. Sakallarımız uzadıkça u-zadı.

Sıcak yemeğe gene hasret kaldık. Ekmeğe yerine peksimet yiyoruz... Yağmur, kar ve soğuk çoktan iliklerimize kadar işledi. Yalnız

tığımız günleri, hasretle arıyoruz. Bir haftadanberi ayakkabıları bi-le çıkardığım yok! Artık ne jeep, ne kamyon, ne de tayyare var.

Havalar bozdukları vaziyet büsbüt-ün aleyhimize dönüyor. Güneşi bir sevgili bekler gibi bekliyoruz. So-ğuk da olsa, etraf buz da tutsa gü-neşe hasretiz! Güneşe kavuştuğumuz günleri görebilecek miyiz?

İki gündenberi müthiş ateşim var. Herhalde üşümüş olacağım. Bu ateşle bu soğukun içinde tir-tir titiyorum.

Artık resim bile çekemiyoruz. E-

limiz ne kalem tutuyor, ne de ma-kineyi kullanabiliyor.

Allah razı olsun ordonans şube-mizden! Bu yazıları sızı, devrilen bir kamyonu kurtarmak için gelen kurtarma ekibinin benzin sobalı kamyonundan yazıyor.

Yüzbaşı Cevdet ve Yüzbaşı Şu-ben imdadımıza yetiştiler.

Zaten onlar olmasa halimiz ha-rab! Bu kaygan arazide mütema-diyan kamyon devriliyor, jeep par-çalanıyor, ordonans arkamızdan geliyor, kurtarıyor, tamir ediyor ve tekrar emrimize veriyorlar.

İşte ben şimdi bu mektubları kurtarma ekibi vasıtasıyla yolluyorum. Allah kısmet eder de Tokyoya ulaşabilirse, oradan da İstanbula gelecektir...

Yüzbaşı Turgud Aksu, mektub-ları ne yapıp yapıp ulaştıracağını diyor. Dedikini yapabilirse hepimiz kendisine teşekkür borçluyuz!

Bütün subaylar burada Eskimo-lara döndü. Kalın kalın gocukların ve kürk şapkaların içinde... Baş-ka türlü olsa insanın kulak don-a-cak...

Rüzgâr bıçak gibi kesiyor. Yüzbaşı Cevdetle şakalaşıyoruz. Kendisini İstanbul'dan tanıdım. Yakışıklı, tığ gibi bir subaydı! Akşamı Beyoğlunda gezer, pantolonunu üstüsten bulundurmazdı. Değ-me kızlar kendisinin meftunu idiler.

Şimdi size onunla karşılaşmamın hikâyesini anlatacak olursam şaşa-caksınız. Bir geceyarısı, toprağın içine gömülmüş bir çadırdan kürk-ler içinde, saç sakal birbirine ka-rışmış bir subay çıkttı.

— Hoş geldin Faruk! dedi. Subayların çoğu ile ahabab ol-muştuk. Onun bu samimiyetini ya-dırgamadım bile.

Yanımızdaki Amerikalı subaya kendisini takdim ederken: «Yüz-başı» dedim. Ve sonra: Affeder-siniz, izininiz? diye rica ettim. Bir kahkahadır, koptu.

Kırk yıllık dostumu tanıyama-mıştım.

Harb insanı böyle değiştiriyor kıl. Akşam beni bırakmadı. Onun sa-yesinde ilk defa uydum. Gazete-cilerden çok tanıdığım vardı. Selim-yede hocalık ettiği için bir çok ye-dek subay yetiştirmişti.

Şimdi gene gecenin karanlığında soğukla başbaşıyız...

Mektublarını ve resimleri yolla-dığım için içinde bir sevinç var.

Parola vererek siperleri dolşıyo-ruz.

İkinci hatlarda bir ot yığınının içinden dumanlar yükseliyor. Yanı-mızda Üstegmen Selim Türkkan ve Galib Şenyürk var.

Burası tutuşuyor galib? diyeo-rum.

Gülüyorlar ve sonra: — Bu ot yığınının içinde Meh-mediler var. Biraz ısıyorlar, di-yorlar.

Otları açıyoruz. İçinden bir kaç Mehmedcik çıkıyor.

Bir tanesini ismini soruyorum: Yakub Gülbek, diyor. Ankara'nın Hacettepe mahallesinde Sağlamlar sokakında 9-11 numarada oturu-rum. Diğerleri Hüsnü Atmaca, Ama-yada Samlar mahallesinden. İşte bir başkası daha, Mersinli Abdül-lah Tağdelen...

Meğer bizim duman diye gördüğümüz, askerlerin soğuktan donan nefesleri miş...

Faruk FENİK

Muhasarayı yararak dönen kahramanlarımızın Amerikalı ve Avustralyalı askerler tarafından hayretle ve takdire karşılanışı

Korede şiddetli soğuk ile de savaşan kahramanlarımız muharebeye iştirak ettikleri elbiselerle

Kore Birliğimizin Komutanı Kimdir?

Generalin maiyetinde uzun müddet başhekimlik yapmış olan Doktor Razi General Tahsin Yazıcı'nın hususiyetlerini anlatıyor

Ajans ve gazete haberlerinde, göğüs kabartan, göz yaşartan hadiseler meydana, sık sık General Tahsin Yazıcı'nın ismi zikredilir. Bu kahraman Generalin, şahsiyeti hakkında bir şeyler öğrenmek arzusunun daima hissettim. Mesud bir tedafül beni, Generalin uzun zaman baş hekimliğini yapan, sayın doktor Fazlî Manerle tanıştırdı.

Doktora, Generalin bir yevmi gazetede çıkmış olan, temsilî bir resmini gösterdim ve Robert Kollejde askerlik öğretmeni iken, hatırladım. General hakkında fazla bilgi edinmek istediğimi söyledim. Doktor Razi, kendisiyle çok yakın arkadaşlığı olduğunu söylediği zaman, ne kadar sevindiğini tarif edemedim.

Doktor hatıralarını şöyle nakletti: «— General, Manastır idaresinde okumustur. 320 ile 328 senelerinde rüştiye ve idadî tahsilini yapan Tahsin Efendi, İstanbul'a gelmiş, Balkan harbi patlamış ve bu harbe süvari mülâzımı sanisi olarak iştirak etmiştir.

Komanova muharebesinde Piçina dairesinde Sırbılara karşı harikalar göstermiştir.

Birinci Dünya Savaşında, şark (Kafkas) cephesinde, muhtelif süvari bölüklerinde vazife almıştır. Bu savaşlarda ilk defa olarak, Ruslara tanımak, onların kendilerine

hâs olan hususiyetlerini öğrenmek imkânını bulmuştur. Daha sonraları, cenubda, Miralay Yakub Cemil Beyin kumanda ettiği ve süvari alayı kumandanı, Miralay Tahsinin

idaresindeki birliklerde, düşmana karşı bir hayli tefevvuk göstermiştir.

Umumi Harbe şimal cephesinde çalışmış, süvari kumandanı oladıkları.

Umumi Harbin hitama ermesile İstanbul'a dönen yüzbaşı Tahsin Bey, Milli Mücadelenin başlamak üzere olduğunu haber alır almaz, Anadolu'ya kaçmış, emir almadan alayına iltihak etmiştir. Kâzım Karabekir Paşanın maiyetinde bir müddet kalmıştır. Kendisi şarkta çok iyi tanıdığından dolayı, şarkta bulmuş ve orada hâimî vazife almıştır.

Kürd İsyanında bir çok muvaffakiyetler göstermiştir.

İstiklâl Harbinden sonra kudemî yüzbaşı Tahsin Bey, açılan bir imtihanı kazanıp Fransaya gitmiş ve iki sene tahsil hayatı geçirmiştir.

Yazıcı esasen bildiği fransızca'yı daha ziyade ilerleterek, dünya tarihine aid kıymetli bir kütüphane ile memleketine dönmüştür. Kendisi, tarihe çok meraklıdır.

Kidemli yüzbaşı, vatana döndükten sonra, hiç bir zaman pasif hizmet almamıştır. Daima birliğinin başında bulunmuştur. Hava tebdilî şöyle dursun, izin, istirahat almamış olan değerli yüzbaşı, pazar günlerini bile kıtlada geçirmiştir.

1939 yılı hayatında bir dönüm

KORE ŞEHİDLERİ

Gittiler, düştüler, gömülmediler..

Çin-ü-Macün içinde belli yere.

Kalbimiz her şehide oldu Kore,

Öldüler yurd için, üzülmediler..

Canlı zencir olup çözülmедiler,

Ağtlar dağ, geçit, tuzaklı dere.

Gittiler, düştüler, gömülmediler..

Çin-ü-Macün içinde belli yere.

Saralım her şehidi, sevgililer

Gibi, gözden dökülmüş incilere.

Hepsi cennette ön makama ere,

O yiğitler ki fazla gülmediler,

Gittiler, düştüler, gömülmediler..

EDİB AYL

1939 yılı hayatında bir dönüm

notası teşkil etmektedir. Esasen, bu tarih, askerlikte, sevkülceyşe, caki mehumların yerini yeniye terkettiği bir tarihtir. Orduda, son tekâmülleri tatbik edecek bir kumandan aranıyor. O zaman tekrar, binbaşı Tahsin Yazıcı imdadına yetişiyor. Bu sefer, binbaşı teşkilatçı Tahsin Yazıcı olarak çalışıyor. Ken disine, ilk tank taburunun kurulması vazifesi veriliyor ve Trakya'da kurulan bu taburun bânisi olmak şerefini kazanıyor.

Tahsin Yazıcı, işini daha sağlam tutmek üzere, tanklara karşı, şu veya bu silâhın tesirini, bilfiil denemek taraftarı idi. Bu yolu en emin yol olarak kabul etmiştir.

İkinci Dünya Savaşı içinde, Mısra giderek Elâlemeyn hareketini bizzat takib etmiş, bu hususta, geniş bir vukuf sahibi olmuştur.

Doktor Razi Maner, bir ara durdu, sonra:

«— Artık hususiyetinden, beni ona hayran eden taraflarından bahsetmek istiyorum», dedi ve şöyle devam etti:

«— Kendisi için sevilmiyecek adam yoktur. Daha doğrusu, kendisine hayran olmayacak adam yoktur. O âsi kimseleri bile, muti ve kuzu gibi etmenin sırrına vâkıfır.»

Sayın doktor, Generalin erlere olan muhabbetinden bilhassa bahsetti:

«— Erlerin hepsi âdeta onun göz

evlâdıdır. Traşlı gördüğü erin koluna girer. İsrarla onun parası olmadığını öğrenir, eğer cebinde varsa, verir, yoksa, sertabiden veya hud yanındaki silâh arkadesından

ödünç alır. Kendisi, paraya hiç kıymet vermez.

En sevmediği bir şey de, uzun formaliteler, yazılar, tekidlerdir. O, yapılacak işin en kısa bir zamanda,

bir erin muayenesinin en kısa bir müddet içinde intacı ister. Ere kolaylık gösteren kimselere, isteseler canını vermekte tereddüd etmez.

Bir gün tatbikatta, iki erin yaralandığını duyar. Doktora koşar, teessür içinde, vak'ayı hikâye eder, halbuki doktor daha evvel, ilk tedaviyi yapmış, ve onları, jeepile hastaneye getirmiştir. Bunu duyan General, doktorun boynuna sarılarak, alından öper.

Doktor ve ilim adamlarına karşı çok hürmetkârdır. Evvelâ, onları kapudan geçirir, otomobilde, sağına oturtur.»

Bu satırları yazarken arasında saatime bakmakta idim, doktor Razi: «— Mütemediyen saate bakarak hızımı kesiyorsunuz. Şu cümlemi synen yazınız, dedi:

«General, doğuştan asker, vakur, dirayetli, vaktinde karar veren tam manasile «asker» olan bir generaldir.»

Ayrılrken kendisine teşekkür ettim, odasından çıkarken şunları ilâve etti:

«— İnşallah vatana avdette, karışıklık yemek yerken, Kore savaşına aid en orijinal hikâyelerini dinleyeceğimi, onları size de hikâye edeceğimi vadediyorum.»

Kahraman Mehmedcik

Sen üstün, hem çok üstün bir ata evlâdısın,

Sen tarihte ölmeyen bir milletin adısın.

Kemalleri doğuran anaların oğlusun.

Har tarihi anıttan daha büyük ulusun.

Medenî dünyalara ışıık saçmış bir ünsün,

Varsın nazlı hilâlin Korede de görünsün,

O çelik göğsün senin yanardağa siperdir,

Tâ uzaktan heybetin her kudreti ürpertir.

Vatan sana duacı, sen de Allaha sığın,

O kızıl lâşeleri serdikçe yığın yığın

Senin kudretin sabır, silâhların imandır,

Kazandığın zaferler, tarihlere destandır.

HİKMET OMAV

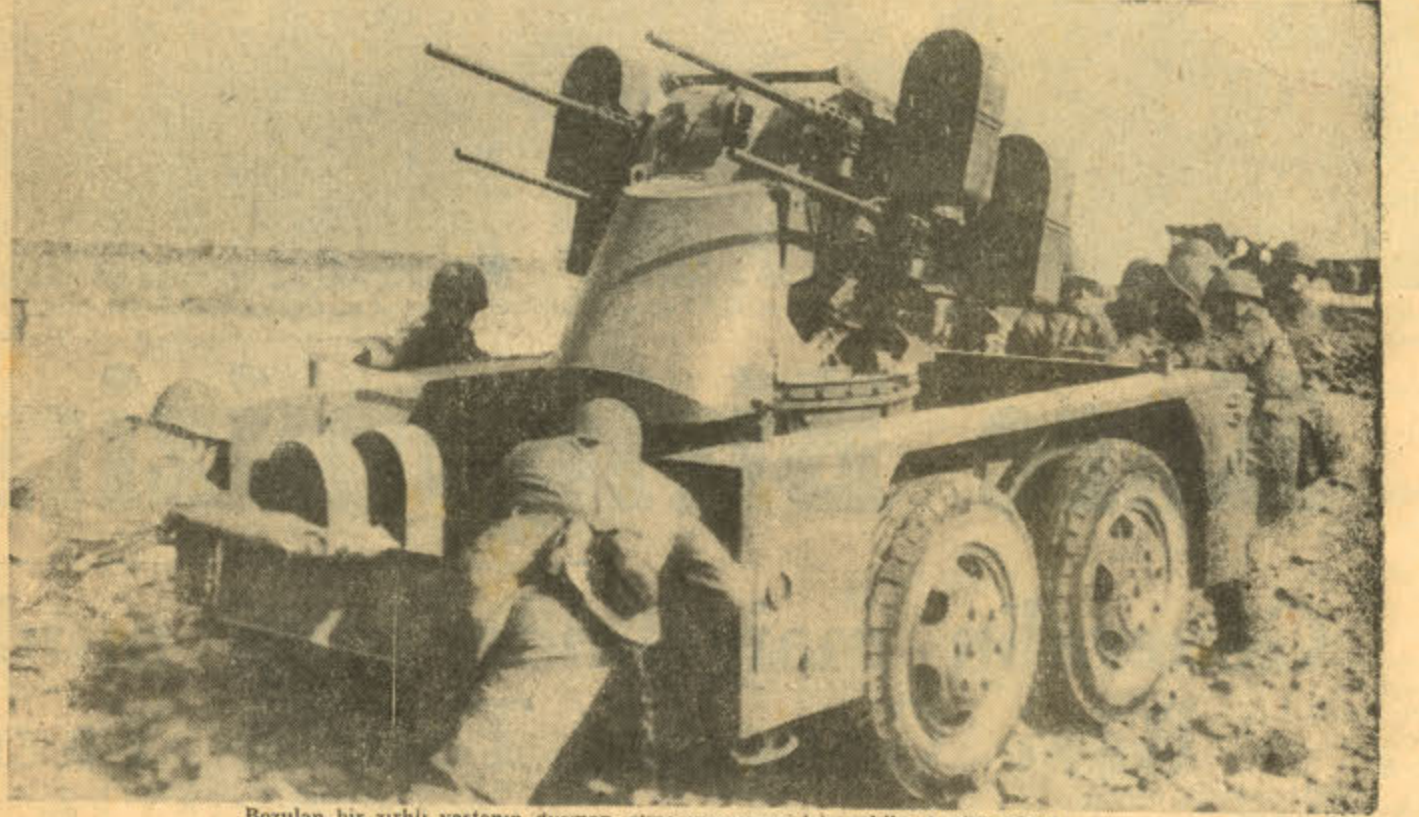
Muhasradan kurtulanlar, harb muhabirimizin Pjongyong'da kendilerine ulaştırdığı gazetemizde Anavatan'dan yazılan mektupları okurlarken

«Cumhuriyet postası» Kore cephesindeki kahramanlarımızın tahassürlerini gideren yegâne vasta olmaktadır

Savaş birliğimizin Kunu civarındaki çarpışmalarından bir görünüş

Bozulan bir zırhlı vatanın düşman eline geçmemesi için çekilerek götürülüşü

Pyeongyong'da toplanan Birliğimizin muntazam çekilme için ikmallerini yapışı

Bindirilmiş topçu birliklerimizin hareketlerinden bir görünüş

Emin bir yerde yapılan konaklamada tüfeğini temizleyen bir erimiz

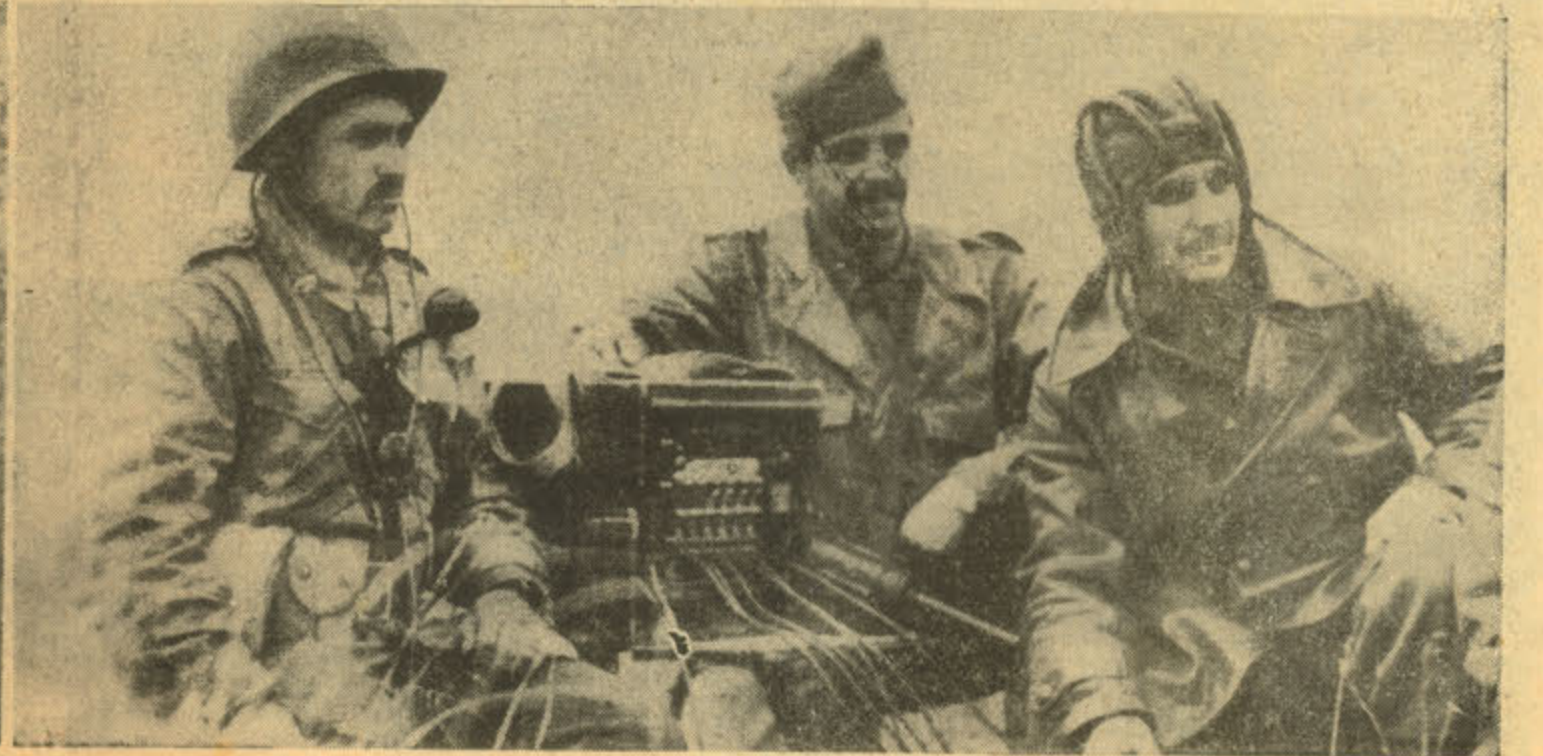
Yaralı arkadaşlarının başında bekleyen kahramanlar

Dört gün muharebeden sonra ilk sigarayı sararken

Türk kahramanları başka birliklere mensub erlerle bir arada

Bir muharebe müfrezemizin muharebeler sırasında alınmış resimlerinden bir